

عظمت نام محمد(ص)

جلوه نام محمد(ص) برای امام صادق(ع) به گونه‌ای بود که هر گاه نام مبارک حضرت محمد(ص) به میان می‌آمد، عظمت و کمال رسول خدا(ص) چنان در وی تاثیر می‌گذاشت، که رنگ چهره‌اش گاهی سبز و گاهی زرد می‌شد، به طوری که آن حضرت در آن حال، برای دوستان نیزنا آشنا می‌نمود.

امام صادق(ع) گاهی بعد از شنیدن نام پیامبر(ص) می‌فرمود: جانم به فدایش. ابهارون می‌گوید: روزی به حضور امام صادق(ع) شرفیاب شدم. آن حضرت فرمود: ابهارون! چند روزی است که تو را ندیده‌ام.

عرض کردم: خداوند متعال به من پسری عطا فرمود. آن حضرت فرمود:

خدا او را برای تو مبارک گرداند چه نامی برای او انتخاب کرده‌ای؟ گفتم: او را محمد نامیده‌ام.

امام صادق(ع) تا نام محمد را شنید (به احترام آن حضرت) صورت مبارکش را به طرف زمین خم کرد، نزدیک بود گونه‌های مبارکش به زمین بخورد.

آن حضرت زیر لب گفت: محمد، محمد، محمد. سپس فرمود: جان خودم، فرزندانم، پدرم و جمیع اهل زمین فدای رسول خدا(ص) باد! او رادشنام مده! کتک نزن! بدی به او نرسان! بدان! در روی زمین خانه‌ای نیست که در آن نام محمد وجود داشته باشد، مگر این که آن خانه در تمام ایام مبارک خواهد بو

پیامبر اکرم(ص) از نگاه امام صادق(ع)

تولد نور

امام صادق(ع) به نقل از سلمان فارسی فرمود: پیامبر اکرم(ص) فرمود: خداوند متعال مرا از درخشندگی نور خودش آفرید نیز امام صادق(ع) فرمود: خداوند متعال خطاب به رسول اکرم(ص) فرمود: «ای محمد! قبل از این که آسمان‌ها، زمین، عرش و دریا را خلق کنم. نور تو و علی را آفریدم...».

ثقه الاسلام کلینی(ره) می‌نویسد: امام صادق(ع) فرمود: «هنگام ولادت حضرت رسول اکرم(ص) فاطمه بنت اسد نزد آمنه (مادر گرامی پیامبر) بود. یکی از آن دو به دیگری گفت: آیا می‌بینی آنچه را من می‌بینم؟

دیگری گفت: چه می‌بینی؟ او گفت: این نور ساطع که ما بین مشرق و مغرب را فرا گرفته است! در همین حال، ابوطالب(ع) وارد شد و به آن‌ها گفت:

چرا در شگفتید؟ فاطمه بنت اسد ماجرا را به گفت. ابوطالب به او گفت: می‌خواهی بشارتی به تو بدهم؟ او گفت: آری. ابو طالب گفت:

از تو فرزندی به وجود خواهد آمد که وصی این نوزاد، خواهد بود نام‌های پیامبر

کلبی، از نسب شناسان بزرگ عرب می‌گوید: امام صادق(ع) از من پرسید: در قرآن چند نام از نام‌های پیامبر خاتم(ص) ذکر شده است؟

گفتم: دو یا سه نام.

امام صادق(ع) فرمود: ده نام از نام‌های پیامبر اکرم در قرآن آمده است: محمد، احمد، عبدالله، طه، یس، نون، مزمل، مدثر، رسول و ذکر. سپس آن حضرت برای هر اسمی آیه‌ای تلاوت فرمود. نیز فرمود: «ذکر» یکی از نام‌های محمد(ص) است و ما (اهل بیت) «اهل ذکر» هستیم. کلبی! هر چه می‌خواهی از ما سؤال کن.

کلبی می‌گوید: (از ابهت صادق آل محمد(ع) به خدا سوگند! تمام قرآن را فراموش کردم و یک حرف به یادم نیامد تا سؤال کنم. برخی چهارصد نام و لقب پیامبر(ص) که در قرآن آمده است، را برشمرده‌اند.

معاونت پژوهش مدرسه علمیه حضرت زینب (سلاجه الله علیها).

شهرستان امیدیه - پاییز ۱۳۹۹

سیمای محمد(ص)

ام جعفر صادق(ع) فرمود: امام حسن(ع) از دائی اش، «هند بن ابی هاله» (۱۱) که در توصیف چهره پیامبر(ص) مهارت داشت، در خواست نمود تا سیمای دل آرای خاتم پیامبران(ص) را برای وی توصیف نماید. هند بن ابی هاله در پاسخ گفت: «رسول خدا(ص) در دیده‌ها با عظمت می نمود، در سینه‌ها مهابتش وجود داشت. قامتش رسا، مویش نه پیچیده و نه افتاده، رنگش سفید و روشن، پیشانی‌اش گشاده، ابروانش پرمو و کمائی و از هم گشاده، در وسط بینی برآمدگی داشت، ریشش انبوه، سیاهی چشمش شدید، گونه‌هایش نرم و کم‌گوشه. دندان‌هایش باریک و اندامش معتدل بود. آن حضرت هنگام راه رفتن با وقار حرکت می کرد. وقتی به چیزی توجه می کرد به طور عمیق به آن می نگریست، به مردم خیره نمی شد، به هر کس می رسید سلام می کرد، همواره هادی و راهنمای مردم بود.

برای از دست دادن امور دنیایی خشمگین نمی شد. برای خدا چنان غضب می نمود که کسی او را نمی شناخت. اکثر خندیدن آن حضرت تبسم بود، برترین مردم نزد وی کسی بود که، بیشتر موااسات و احسان و یاری مردم نماید...»

برترین مخلوق

حسین بن عبدالله می گوید: به امام صادق(ع) عرض کردم: آیا رسول خدا(ص) سرور فرزندان آدم بود؟ آن حضرت فرمود: قسم به خدا، اوسرور همه مخلوقات خداوند بود. خدا هیچ مخلوقی را بهتر از محمد(ص) نیافرید (۱۹) امام صادق(ع) در حدیث دیگری فرمود: چون رسول خدا(ص) را به معراج بردند جبرئیل تا مکانی با وی همراه بود و از آن به بعد او را همراهی نمی کرد. پیامبر(ص) فرمود: جبرئیل، در چنین حالی مرا تنها می گذاری؟! جبرئیل گفت: تو برو. سوگند به خدا در جایی قدم گذاشته‌ای که هیچ بشری قدم نگذاشته و بیش از تو بشری به آن جا راه نیافته است

معمر بن راشد می گوید: از امام صادق(ع) شنیدم که فرمود: یک نفر یهودی خدمت رسول خدا(ص) رسید و به دقت او را نگریست. پیامبر اکرم(ص) فرمود: ای یهودی! چه حاجتی داری؟ یهودی گفت: آیا تو برتری یا موسی بن عمران؟ آن پیامبری که خدا با او تکلم کرد و تورات و انجیل را بر او نازل نمود، و به وسیله عصایش دریا را برای او شکافت و به وسیله ابر بر او سایه افکند؟

پیامبر(ص) فرمود: خوش آیند نیست که بنده خود ستایی کند ولکن(در جوابت) می گویم که حضرت آدم(ع) وقتی خواست از خطای خود توبه کند، گفت: «اللهم انی اسالک بحق محمد و آل محمد لما غفرت لی»، «خدایا! به حق محمد و آل محمد از تو می خواهم که مرا عفو نمایی.

خداوند نیز توبه‌اش را پذیرفت. حضرت نوح(ع) وقتی از غرق شدن در دریا ترسید گفت «اللهم انی اسالک بحق محمد و آل محمد لما انجیتنی من الغرق»، «خدایا به حق محمد و آل محمد از تو در خواست می کنم. مرا از غرق شدن نجات بدهی. خداوند نیز او را نجات داد.

حضرت ابراهیم(ع) در داخل آتش گفت: «اللهم انی اسالک بحق محمد و آل محمد لما انجیتنی منها»، «خدایا! به حق محمد و آل محمد از تو می خواهم که مرا از آتش نجات دهی. خداوند نیز آتش را برای اوسرد و گوارا نمود.

حضرت موسی(ع) وقتی عصایش را به زمین انداخت و در خود احساس ترس نمود گفت: «اللهم انی اسالک بحق محمد و آل محمد لما امتنتنی»، «خدایا! به حق محمد و آل محمد از تو در خواست می نمایم که مرا ایمن گردانی. خداوند متعال به او فرمود: «لاتخف انک انت الاعلی» نترس. مسلما تو برتری.

ای یهودی، اگر موسی(ع) امروز حضور داشت و مرا درک می کرد و به من و نبوت من ایمان نمی آورد. ایمان و نبوتش هیچ نفعی به حال او نداشت.

ای یهودی! از ذریه من شخصی ظهور خواهد کرد به نام مهدی(ع) که زمان خروجش عیسی بن مریم برای یاری او فرود می آید و

پشت سر او نماز می خواند. برترین مخلوق

حسین بن عبدالله می گوید: به امام صادق(ع) عرض کردم: آیا رسول خدا(ص) سرور فرزندان آدم بود؟ آن حضرت فرمود: قسم به خدا، اوسرور همه مخلوقات خداوند بود. خدا هیچ مخلوقی را بهتر از محمد(ص) نیافرید

زهد و وارستگی

حضرت محمد(ص) هرگز نسبت به دنیا و لذایذ زودگذر آن میلی نشان نداد و به آن، توجهی نکرد. آن حضرت برای هدایت مردم و رساندن آن‌ها به سعادت دنیا و آخرت وارد عرصه سیاست شد امام صادق(ع) می فرماید: روزی رسول خدا(ص) در حالی که محزون بود، از منزل خارج شد فرشته‌ای بر او نازل شد، در حالی که کلید گنج‌های زمین را به همراه داشت. فرشته گفت: ای محمد(ص)، این کلیدهای گنج‌های زمین است. پروردگارت می فرماید: این کلیدها را بگیر و در گنج‌های زمین را باز کن و آنچه می خواهی از آن استفاده نما. بدون این که نزد من ذره‌ای از آن‌ها کم شود پیامبر(ص) فرمود: دنیا خانه کسی است که خانه (واقعی) ندارد. کسانی دور آن جمع می شوند که عقل ندارند فرشته گفت: به آن خدایی که تو را به حق مبعوث نمود! وقتی در آسمان چهارم کلیدها را تحویل می گرفتم، همین سخن را از فرشته دیگری شنیدم.

منابع

<http://ensani.ir/fa/article/56735.۱>